

for at imødegaae Urigtigheeder, som jeg maatte have fundet anført, og som maatte kunne influere paa et saadant Udvalg. Da det første Tilfælde ikke finder Sted, vilde jeg ikke have udtalt mig, uagtet der er fremført Noget, som jeg anseer for at være urigtigt, nemlig det, der angaaer Statens Forhold til Frederikshavns Havn, men om dette Punkt foreligger der et særskilt Lovforslag, og kun naar det vedtages, kan der blive Tale om den Post, der er opført i Finantsloven; Alt, hvad jeg har at sige denne Sag angaaende, vil der være paa sit rette Sted, og jeg kan altsaa uden Skade opsætte indtil da, hvad jeg har at sige derom. Marsagen til, at jeg har begjæret Ordet, er blot den, at jeg vilde stille en Forespørgsel til den ærebe Indenrigsminister. Det er mig nemlig bekjendt, hvad jeg ogsaa seer af Anmærkningerne, at der til Fuldbølsen af Helsingørs Havn er, hvad der sjældent er Tilfældet her, benyttet 6,000 Rbd. mindre, end der var calculeret, og 27,000 Rbd. mindre, end der var bevilget ved Finantslovens Behandling for 3 Aar siden i Folkethinget. Skal dette Havn anlæg være fuldbendt, have de i Byen anseet det nødvendigt, at have en Ophalerbedding, da man ikke her i Kjøbenhavn har nogen Dof for Handelsflibe og det er meget vanskeligt at faae dem reparerede, naar de ligge i Vandet. Da man imidlertid i Byen gaaer ud fra den Forudsætning, at den bør gjøre Alt, hvad den formaaer, for at skaffe Midler tilveie i dette Døgn, er der i selve Byen tegnet et ikke ubetydeligt Beløb til en saadan Ophalerbedding, men man har meent at maatte henvende sig til Ministeriet angaaende Midlerne for at tilveiebringe Fundamentet. Jeg savner imidlertid i nærværende Finantslovsforslag enhver Anførsel angaaende denne Ophalerbedding, og da dette Forhold er mig bekjendt, vil jeg tillade mig at spørge den ærebe Indenrigsminister om Anledningen til, at der i det foreliggende Forslag Intet er optaget derom.

Indenrigsministeren: Der er vistnok under denne hele Forhandling fremkommet mange Punkter, som vedrøre Indenrigsministerens specielle Budget, hvorpaa der saaledes fra min Side kunde synes at være Anledning til

at gaae ind; men det forekommer mig, at en meget stor Deel af disse Punkter ere af en saadan Bestaaffenhed, at deres Besvarelse maaskee vilde finde en nok saa passende Plads under denne Sags 2den Behandling, især naar der da dertil vil være knyttet bestemte Forslag, som foreligge til Votering. Der er imidlertid et Par mere almindelige Punkter, med Hensyn til hvilke der er stillet directe Opfordring til Indenrigsministeren, som jeg ikke troer at kunne lade være ubesvarede. Det første angaaer et Spørgsmaal, som vistnok i allerhøieste Grad har sin Plads under Finantslovens første Behandling, nemlig Beskatningsforholdene med Hensyn til Kjøbstæderne, og ligesom det glædede mig, at det netop fremkom fra den Side, hvorfra det skete, saaledes kan jeg heller ikke andet end ansee det for fuldkomment rigtigt, saaledes som Spørgsmaalet er blevet besvaret. Jeg er nemlig aldeles enig med flere ærebe Rigsdagsmænd og navnlig med Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) i, at for at besvare det almindelige Spørgsmaal om Forholdet mellem Beskatningen i Kjøbstæderne og paa Landet, fordres der en meget vidtgaaende Undersøgelse, som ikke foreligger, men som vistnok kunde have sin meget gode Nytte; thi jeg troer ikke, det kan gjøres paa den lette Maade, hvorpaa den ærebe Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har troet at kunne løse Spørgsmaalet, ved nemlig blot at see hen til Folketallet. Her er ikke Tale om en Kopstat, thi det er ganske vist, at den kun kan beregnes efter Folketallet, men om en heel Beskatningsnorm, hvorved mangfoldige Elementer maae komme i særlig Betragtning. Jeg troer ogsaa, at det er rigtigt, at der ikke er reist Spørgsmaal om Prægravation, Forurettelse og deslige, slyndt jeg paa den anden Side mener, at man ikke kan mislunde, at den nærværende Skattefordeling i Kjøbstæderne er foregaaet under Forudsætninger, som ikke længere ere tilstede. Jeg troer, at den praktiske Side af Sagen er Opfattelsen af Skatteebnen, og med Hensyn her til er det min bestemte Overbeviisning, at Landboerne have større Lethed ved at udrede de Skatter, som paahvile dem, end Kjøbstadboerne have ved at udrede de dem paahvilende Skat-